Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky Pardubice ze dne 09.08.2005, sp. zn. 13 To 286/2005, ECLI:CZ:KSHK:2005:13.TO.286.2005.1

Číslo: 60/2006

Právní věta: Doba stanovená k zahlazení odsouzení, pokud se odvíjí od trestu odnětí svobody podle § 69 odst. 1 tr. zák., začne běžet ode dne skončení výkonu tohoto trestu i v případě, že po vykonání trestu odnětí svobody započne odsouzený vykonávat trest zákazu činnosti uložený stejným odsuzujícím rozhodnutím. S ohledem na ustanovení § 70 odst. 2, odst. 3 tr. zák. však nelze rozhodnout o zahlazení odsouzení dříve než nastanou ohledně trestu zákazu činnosti okolnosti předpokládané v ustanovení § 50 odst. 2 tr. zák.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové - pobočka Pardubice

Datum rozhodnutí: 09.08.2005

Spisová značka: 13 To 286/2005

Číslo rozhodnutí: 60

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zahlazení odsouzení

Předpisy: § 69 odst. 1 tr. zák.
§ 70 odst. 2 tr. zák.
§ 70 odst. 3 tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích z podnětu stížnosti M. S. zrušil usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7. 7. 2005, sp. zn. Nt 1039/2005 a sám ve věci nově rozhodl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením ze dne 7. 7. 2005, sp. zn. Nt 1039/2005, Okresní soud v Pardubicích podle § 364 odst. 1 tr. ř. a § 69 odst. 1 písm. b) tr. zák. zamítl žádost odsouzeného M. S. o zahlazení odsouzení rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 2. 1996, sp. zn. 4 T 79/94. Své rozhodnutí odůvodnil soud prvního stupně tím, že žádost byla podána předčasně, neboť potřebná doba pro možné zahlazení odsouzení uplyne až 3. 6. 2006.

Proti tomuto usnesení podal včas stížnost odsouzený, ve které zdůraznil, že od doby svého

podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody řádně pracoval a nebyly proti němu do současné doby vzneseny žádné výhrady. Nedopustil se žádné další trestné činnosti a k jeho chování nebylo ani žádných jiných výhrad, domnívá se, že splnil všechny podmínky pro zahlazení odsouzení. Navrhl proto, aby bylo napadené usnesení zrušeno a jeho žádosti vyhověno.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Nalézací soud správně a úplně zjistil skutečnosti rozhodné pro posouzení možnosti zahladit odsouzení, ale z těchto správně zjištěných skutečností vyvodil nesprávné právní závěry. Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 2. 1996 byl M. S. odsouzen za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zák. k trestu odnětí svobody na 5 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem, a zároveň i k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu provozování koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej na dobu 3 let. Usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 6. 1998 byl z výkonu trestu podmíněně propuštěn a byla mu stanovena zkušební doba 5 let. Usnesením téhož soudu ze dne 18. 11. 2003 bylo rozhodnuto o jeho osvědčení ve zkušební době podmíněného propuštění.

Podle § 69 odst. 1 písm. b) tr. zák., soud zahladí odsouzení, vedl-li odsouzený po výkonu nebo prominutí trestu anebo po promlčení jeho výkonu řádný život nepřetržitě po dobu nejméně pěti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody převyšujícímu jeden rok. V odstavci 4 téhož ustanovení je uvedeno, že doba stanovená v odstavci 1 se v případě, že se u podmíněně propuštěného má za to, že trest byl vykonán dnem, kdy odsouzený byl podmíněně propuštěn, řídí délkou skutečného výkonu trestu; v případě, že trest byl zmírněn rozhodnutím prezidenta republiky, řídí se délkou trestu takto zmírněného.

Podle § 64 odst. 2 tr. zák. kromě jiného, vyslovil-li soud, že se podmíněně propuštěný osvědčil, má se za to, že trest byl vykonán dnem, kdy byl podmíněně propuštěn. V návaznosti na tato ustanovení lze uzavřít, že trest odnětí svobody byl vykonán dnem 3. 6. 1998, tedy dnem, kdy byl odsouzený z tohoto trestu podmíněně propuštěn. Pětiletá doba, vyžadovaná ustanovením § 69 odst. 1 písm. b) tr. zák. tak uplynula dne 3. 6. 2003.

Současně uložený trest zákazu činnosti, jak bylo zjištěno z přílohového spisu Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 79/94, byl vykonán dne 3. 6. 2001. Podle § 50 odst. 2 tr. zák., byl-li trest zákazu činnosti vykonán, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.

Soud prvního stupně v této souvislosti sice důvodně poukázal na ustanovení § 70 odst. 2, odst. 3 tr. zák., ale toto ustanovení nesprávně vyložil, v důsledku čehož vyvodil i nesprávné právní závěry. Podle § 70 odst. 2 tr. zák., bylo-li pachateli uloženo více trestů vedle sebe, nelze odsouzení zahladit, dokud neuplyne doba pro zahlazení trestu, k jehož zahlazení tento zákon stanoví dobu nejdelší. Toto ustanovení je promítnutím zásady, že zahladit lze toliko odsouzení jako celek, tedy v době, kdy budou splněny podmínky pro zahlazení u všech uložených trestů, tedy i toho, u něhož jsou stanoveny časově nejpřísnější podmínky pro zahlazení.

Podle § 70 odst. 3 tr. zák. se ustanovení odstavce 2 použije přiměřeně též na případ, kdy je pachateli uloženo vedle sebe více trestů, stran kterých může podle tohoto zákona nastat účinek, že se na pachatele hledí, jakoby nebyl odsouzen. Toto ustanovení tedy výslovně dopadá na případy, kdy je vedle sebe jedním rozhodnutím uloženo více trestů, u kterých však nepřipadá v úvahu rozhodování o zahlazení odsouzení ve smyslu § 69 tr. zák., ale fikce neodsouzení nastává přímo ze zákona po splnění stanovených podmínek. Pokud ovšem je jedním rozhodnutím uloženo více druhů trestů, stran některých přichází v úvahu rozhodnutí o zahlazení ve smyslu § 69 tr. zák. a stran některých nastává

fikce neodsouzení přímo ze zákona, je nutno zohledňovat ustanovení § 70 odst. 2 tr. zák., přičemž však zákonné podmínky pro zahlazení odsouzení je nutno zkoumat u každého druhu trestu samostatně.

Délka doby, po jejímž uplynutí může být zahlazeno odsouzení k trestu odnětí svobody, případně k peněžitému trestu, je stanovena v § 69 odst. 1 tr. zák., a z textu citovaného ustanovení lze dovodit, že začne běžet od okamžiku výkonu právě tohoto trestu (případně od data, kdy se hledí na tento trest, jako by byl vykonán). Na rozdíl od ustanovení § 49 odst. 3 tr. zák., podle něhož se do doby výkonu trestu zákazu činnosti nezapočítává doba výkonu trestu odnětí svobody, neobsahuje znění § 69 a § 70 tr. zák. žádné ustanovení, z něhož by vyplývalo, že lhůta uvedená v § 69 tr. zák. nemůže plynout během doby výkonu trestu zákazu činnosti. Současně s výkonem trestu zákazu činnosti ostatně může probíhat i zkušební doba při podmíněném odsouzení nebo podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Krajský soud se proto neztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že potřebná pětiletá doba pro zahlazení odsouzení uplyne až 3. 6. 2006, tedy až po 5 letech od vykonání trestu zákazu činnosti. S přihlédnutím k tomu, že odsouzený nebyl po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody znovu soudně trestán za jakoukoliv trestnou činnost, nebyl ani projednáván za přestupek a k jeho osobě nebyly zjištěny žádné další negativní skutečnosti, dospěl krajský soud k závěru, že jsou splněny všechny zákonné podmínky pro zahlazení odsouzení ve smyslu § 69 odst. 1 písm. b) tr. zák., a proto napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. zrušil a sám o zahlazení odsouzení rozhodl.